

Рим аянды орнықтырады — Үшінші нөмір

Америка Құрама Штаттары және пайғамбарлық аян: Киелі кітапты терең зерттеуге әрі түсінуге шақыру

Jeff Pippenger

2024-07-14

Даниял кітабының он бірінші тарауының он төртінші аятындағы аянды «орнататын» «сенін халқыңның қарақшылары» арқылы Америка Құрама Штаттары бейнеленген деп мәлімдейтін жеке түсіндірмеге арналған алдыңғы екі мақалада біз Эллен Уайттың қаламынан шыққан мына үзіндіні келтірген едік: «Шіркеу мүшелері әрқайсысы жеке-жеке сыналып, тексерілетін болады». Малахи кітабының үшінші тарауында күміс пен алтынды тазартушы Келісімнің Елшісі ретінде бейнеленген сол дәлелдеу, сынау және електен өткізу үдерісі қазір жүріп жатыр. Малахи кітабының үшінші тарауында тазартып-арылту айқын көрсетілген.

Ол күмісті балқытып, тазартушыдай отырып, Леви ұлдарын тазартады; оларды алтын мен күмістей арылтады, сонда олар Жаратқан Иеге әділдікпен тарту ұсынады. Сонда Яһуда мен Иерусалимнің тартуы Жаратқан Иеге ежелгі күндердегідей, бұрынғы жылдардағыдай жағымды болады. Малахи 3:3, 4.

Көріністі орнықтыратын рәміз — Құрама Штаттар деген көзқарасты ұстанатындар 2023 жылдың шілдесінде мөрі ашылған хабардың жүз қырық төрт мыңның қатарына енуге үміткерлерді тазартатын нәрсе екенін не түсіне алмады, не түсінгісі келмеді. Қапарнаумдағы синагогада жүз қырық төрт мыңның соңғы тазартылуы бейнеленіп көрсетілді.

«Иса оларға ашық түрде: “Араларыңда сенбейтіндер бар”, — деді де, былай деп қосты: “Сондықтан Мен сендерге айттым: Әкемнен оған берілмесе, ешкім Маған келе алмайды”. Ол олардың мынаны түсінгенін қалады: егер олар Оған тартылмаса, бұл олардың жүректері Киелі Рухқа ашық болмағандықтан еді. “Тәндік адам Құдай Рухына тән нәрселерді қабылдамайды, өйткені олар оған ақылсыздық болып көрінеді; әрі оларды тани да алмайды, себебі олар рухани түрде сараланады”. 1 Қорынттықтарға 2:14. Жан Иса ұлылығын сенім арқылы көреді. Бұл ұлылық, Киелі Рух арқылы жанның ішінде сенім тұтанғанға дейін, жасырын болады.»

«Сенімсіздіктері үшін жұрт алдында әшкереленгендіктен, бұл шәкірттер Исадан бұрынғыдан бетер алыстай түсті. Олар қатты наразы болды да, Құтқарушының жанын жаралап, парызшылдардың зұлымдығына жол беру ниетімен Оған сырт айналып, менсінбей тастап кетті. Олар өз таңдауларын жасады, — рухынсыз сыртқы пішінді, дәнінсіз қауызды таңдады. Олардың бұл шешімі содан кейін ешқашан өзгерген жоқ; өйткені олар енді Исамен бірге жүрген жоқ.»

«Оның күрегі Өз қолында, әрі Ол қырманын әбден тазартып, бидайын қамбаға жинайды». Матай 3:12. Бұл тазару кезеңдерінің бірі еді. Ақиқат сөздері арқылы топан бидайдан бөлініп жатты. Әшкерелеуді қабылдауға тым менмен әрі өзін-өзі ақтайтын

болғандықтан, кішіпейілділікке толы өмірді қабылдауға тым дүниені сүйгіш болғандықтан, көпшілігі Исадан теріс айналды. Бүгінде де көп адамдар дәл солай етуде. Қапарнаумдағы мәжілісханада болған шәкірттер қалай сыналған болса, бүгін де жандар солай сыналуда. Ақиқат жүрекке жеткенде, олар өз өмірлерінің Құдай еркіне сай емес екенін көреді. Олар өздерінде түбегейлі өзгерістің қажет екенін көреді; бірақ олар өзінен бас тартуды талап ететін істі мойындарына алуға ықыласты емес. Сондықтан күнәлары әшкереленген кезде, олар ашуланады. Шәкірттер Исаны тастап кеткендей, олар да: «Бұл — қиын сөз; мұны кім тыңдай алады?» — деп күңкілдеп, ренжіп кетеді». Ғасырлар үміті, 392.

«ақиқат сөздері» арқылы Малахидің соңғы ғибадатхананы тазарту туралы, жүз қырық төрт мыңға қатысты бейнелеуіндегі алтын мен күміс көрсетілді.

Міне, Мен Өзімнің хабаршымды жіберемін, ол Менің алдымда жол дайындайды; сонда өздерің іздеп жүрген Иеміз кенеттен Өз ғибадатханасына келеді, яғни өздерің ләззат алатын келісімнің Хабаршысы келеді; міне, Ол келеді, — дейді Әскерлердің Жаратушы Иесі. Бірақ Оның келетін күніне кім төтеп бере алады? Ол көрінгенде кім тұра алады? Өйткені Ол балқытушының оты сияқты, әрі мата ағартушының сабыны сияқты. Малахи 3:1, 2.

Барлық пайғамбарлар, соның ішінде Малахи да, соңғы күндерді айқындап көрсетеді. Біз келтірген осы мақалалардың біріншісінде, The 1888 Materials, 403-бетте, бізге былай деп хабарланады: «Киелі Жазбалар жөніндегі өзінің қазіргі жетілмеген білімін құтқарылуы үшін жеткілікті деп ойлап, соған қанағат етіп тынышталған адам ажалға бастайтын алдамшылыққа сүйеніп отыр. Көптеген адамдар бар, олар қателікті ажырата біліп, ақиқат ретінде тықпаланған барлық дәстүр мен ырымшылдықты әшкерелей алатындай Киелі Жазба дәлелдерімен толықтай жарақтандырылмаған». Сол үзіндінің өзінде атап көрсетілгендей, бұлар — «Киелі кітапты мұқият зерттеушілер емес», әрі «пікір алшақтығы бар» «Киелі Жазба аяттарын» «нақты мақсатпен» зерттемегендер. Осында сөз болып отырғандар «Киелі кітапты оның кемігі мен майын өз жандарына сіңіру [үшін] оқымайды. Олар мұны өздеріне сөйлеп тұрған Құдайдың дауысы деп сезінбейді. Бірақ егер біз құтқарылу жолын түсінгіміз келсе, егер Әділдік Күнінің сәулелерін көргіміз келсе», олар «Киелі Жазбаларды белгілі бір мақсатпен зерттеуі тиіс».

Бірінші мақалада олардың жаңсақ пайғамбарлық үлгісінің бөліктерінің бірі ретінде *The Great Controversy* кітабындағы мына үзінді көрсетілгені анықталды: «Ескі дүниедегі римшілдік пен Жаңа дүниедегі діннен безген протестантизм Құдайдың барлық өсиеттерін құрметтейтіндерге қатысты ұқсас жол ұстайтын болады». *The Great Controversy*, 615. Олардың жеке түсіндірмесі бұл сөйлем «римшілдікті» өткен тарих ретінде, ал «діннен безген протестантизмді» қазіргі әлем ретінде анықтап тұр деп мәлімдейді. Осы сөйлемге қатысты олардың жасаған қолдануының дұрыс мағынасынан бұрмаланып алынғанын дәлелдейтін грамматикалық айғақтардан кейін, олар бұл жалған қолдануға байланысты ешқандай жария түрде кері қайтару жасаған жоқ. Шын мәнінде, олар дәл сол үзіндіні келесі Zoom жиналыстарын жарнамалау үшін пайдаланды. Алайда бізге: «Адамдардың бәріне

Құдай ақиқатын ыждағаттылықпен зерттеу қажеттігін әсерлі түрде ұғындыруымыз керек, сонда олар ақиқаттың не екенін шынында да білетін болсын»,— деп хабарланған. Бұл жалған мәлімдемені кері қайтаруға ешқандай әрекет жасалмады, ал бұл, сірә, осы жалған қолдануды насихаттап жүргендердің «ақиқаттың не екенін білу» үшін «ыждағаттылықпен зерттеп» жүрмегенінің дәлелі болып көрінеді.

Осы даудың басталуынан бері біз оған сенің халқыңның қарақшылары кімді білдіретіні жөніндегі ақиқат пен адасудың арасындағы жай ғана келіспеушіліктен де артық нәрсе ретінде қарап келдік, және мен әлі де сол ұстанымды берік ұстаймын. Даниял кітабына арналған мақалалар екі жүзінші нөмірге жеткен кезде, Даниял 11-тараудың он үшінші тармақтарынан он бесінші тармақтарына дейінгі аяттардың мағынасы жан-жақты әрі берік түрде баяндалып қойылған еді. Бұл аяттар 1989 жылдан бастап Даниял 11-тараудың қыркыншы аятында көрініс тапқан жуық арада келетін жексенбілік заңға дейінгі тарихты бейнелейді.

Біз бұл тарихты қыркыншы аяттың жасырын тарихы ретінде айқындап келеміз. Сондай-ақ Уайт апай: «мөрленген кітап — Аян емес, қайта Даниял пайғамбарлығының соңғы күндерге қатысты бөлігі» деп айтқан кезде, Даниял кітабының он бірінші тарауының қыркыншы аятының жасырын тарихы «Даниял пайғамбарлығының сол бөлігі» екенін де айқындадық. Он үшінші аяттан он бесінші аятқа дейін соңғы күндерде мөрі ашылатын пайғамбарлық ақиқат бейнеленген. Сондықтан бұл үш аят Аян кітабында сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында мөрі ашылатын «Иса Мәсіхтің Аяны» әрі «Жеті Күркіреу» ретінде де бейнеленген. Уайт апай Даниял кітабының «сол бөлігіне» сілтеме жасағанда, бұл тұжырым орналасқан үзіндіде былай делінген:

Ешкім де Аяндағы әрбір рәміздің мағынасын түсіндіре алмайтындықтан, ондағы ақиқатты білу үшін бұл кітапты зерттеудің өздеріне пайдасыз екен деп ойламасын. Осы құпияларды Жоханға ашып берген Тұлға ақиқатты ынтамен іздеушіге көктегі нәрселердің алдын ала дәмін татқызады. Жүректері ақиқатты қабылдауға ашық болғандарға оның ілімдерін түсіну мүмкіндігі беріледі, әрі оларға «осы пайғамбарлықтың сөздерін естіп, онда жазылғандарды сақтайтындарға» уәде етілген игілік беріледі.

«Аянда Киелі кітаптың барлық кітаптары тоғысып, өз мәресіне жетеді. Мұнда Даниял кітабының толықтыруы бар. Бірі — пайғамбарлық; екіншісі — аян. Мөрленген кітап — Аян емес, қайта Даниял пайғамбарлығының соңғы күндерге қатысты бөлігі. Періште: “Ал сен, Даниял, осы сөздерді жасыр да, кітапты ақырғы уақытқа дейін мөрлеп қой”,— деп бұйырды. Даниял 12:4». Елшілердің істері, 584, 585.

«Толықтыру» сөзі кемелдікке жеткізуді білдіреді. Даниял кітабының соңғы күндерге қатысты, ақырзаман кезінде мөрі ашылатын бөлігі «Иса Мәсіхтің Аянымен» және «Жеті Күркіреумен» «жол үстіне жол» қағидасы бойынша біріктірілген кезде кемеліне келеді. Бұл үш бейнелеу — мөрі ашылатын хабар, сондықтан ол Даниял 11-тараудың он үшінші мен он бесінші аяттарында бейнеленгендей, Малахи айтқан ғибадатхананы соңғы рет тазарту кезінде бір жүз қырық төрт мыңды «тазарту» үшін қолданылатын «ақиқат сөздерін»

білдіреді. Ортадағы аят — қазіргі даудың бейнеленетін аяты, сондықтан ол өздерінің пайғамбарлық тарихында Миллериттерге қарсы тұрған дәл сол дауды бейнелейді.

Он төртінші аяттағы «сенің халқыңның қарақшылары» дегенді Америка Құрама Штаттары деп санау — Миллериттер тарихындағы протестанттардың сол қарақшылар Антиох Елифан болды деп мәлімдеуіне дәлме-дәл параллель. Бұл тартыс алтын мен күмістен қожды тазартады, бірақ одан да маңызды мәселе — осы тартыс Малхияның үшінші тарауындағы леуіліктермен бейнеленгендерді Құдайдың пайғамбарлық Сөзін бұрын-соңды болмаған тереңдікпен зерттеуге жетелейтіндей етіп рұқсат етілгенінде. Уильям Миллердің түсіндегі «кір сыпырушы Адам» енді жалған теңгелер мен асыл тастарды бөлменің ішінен сыпырып шығарып жатыр, бұл — Оның шынайы асыл тастарды қайтадан жинап, күннен он есе жарығырақ жарқырайтын кемел тәртіпке келтіру ісінің алдында.

Даудың орын алуына нақ сол істі атқару үшін жол берілді, өйткені бізге былай деп хабарланған: «Құдай Өз халқын оятады; егер өзге амалдар нәтижесіз болса, олардың арасына жат ілімдер енеді, солар оларды електен өткізіп, сабанды бидайдан айырады. Жаратқан Ие Өз сөзіне сенетіндердің бәрін ұйқыдан оянуға шақырады. Осы уақытқа сай келетін қымбат нұр келді. Бұл — дәл іргемізде тұрған қауіптерді көрсететін Киелі кітап ақиқаты. Осы нұр бізді Жазбаларды ынтамен зерттеуге және ұстанып жүрген көзқарастарымызды барынша сындарлы түрде тексеруге жетелеуге тиіс. Құдай ақиқаттың барлық қырлары мен қағидаларының дұға және оразамен мұқият та табанды түрде зерттелуін қалайды. Сенушілер ақиқаттың нені құрайтыны туралы жорамалдар мен анық айқындалмаған түсініктерге сүйеніп тынышталмауға тиіс».

Оның ұйқыдағы әулиелерін ояту үшін Өзі жол беріп әрі қолданатын «теріс ілімдер» — «ескі даулар».

«Тарихта және пайғамбарлықта Құдай Сөзі ақиқат пен адасушылық арасындағы ұзаққа созылған қақтығысты бейнелейді. Сол қақтығыс әлі де жалғасып жатыр. Бұрын болған нәрселер қайталанатын болады. Ескі даулар қайта жанданады, әрі жаңа ілімдер үздіксіз туындап отырады. Бірақ сенімінде және пайғамбарлықтың орындалуында бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарларын жариялауда өз үлесін атқарған Құдай халқы өздерінің қай жерде тұрғанын біледі. Оларда саф алтыннан да қымбат тәжірибе бар. Олар жартас сияқты берік тұруға, өздеріне бастапқыда берілген сенімді ақырына дейін мызғымай ұстауға тиіс». Selected Messages, book 2, 109.

«Халқыңның қарақшылары» жөніндегі дау — Миллериттер тарихынан бастау алатын ежелгі дау, әрі бұл — оларға «соңына дейін берік ұстандар» деп айтылған өздерінің «сенімдерінің бастамасы». Жүз қырық төрт мыңның «сенімінің бастамасы» — 1843 және 1850 жылдардағы ізашарлық кестелерде бейнеленген іргелі ақиқаттар.

«Жау бауырластарымыз бен әпке-қарындастарымыздың ой-санасын осы соңғы күндері нық тұратын халықты даярлау ісінен бұруға ұмтылып жүр. Оның қулықпен өрілген софизмдері саналарды осы уақыттың қауіптері мен міндеттерінен алыстатуға арналған. Олар Мәсіхтің Өз халқы үшін Жоханға беру мақсатымен көктен алып келген нұрын

түкке тұрғысыз нәрсе деп бағалайды. Олар дәл алдымызда тұрған көріністер айрықша назар аударуға жеткілікті дәрежеде маңызды емес деп үйретеді. Олар көктен шыққан ақиқатты пәрменсіз етіп, Құдай халқын өткен тәжірибесінен айырады да, оның орнына жалған ғылымды береді.

“Жаратқан Ие былай дейді: Жолдардың бойында тұрып, қараңдар да ежелгі соқпақтарды сұраңдар: игі жол қайда екенін біліп, сонымен жүріңдер.”

«Ешкім де біздің сеніміміздің іргетастарын — Құдай Сөзін дұғамен зерттеу және аян арқылы жұмысымыздың басында қаланған сол іргетастарды — жұлып тастауға ұмтылмасын. Соңғы елу жыл бойы біз сол іргетастардың үстіне құрып келеміз. Адамдар өздері жаңа бір жол таптық және қаланған іргетастан да берігірек іргетас қоя аламыз деп ойлауы мүмкін. Бірақ бұл — зор алдау. Өйткені қаланған іргетастан өзге ешкім ешқандай іргетас қоя алмайды.»

«Өткен замандарда талай адам жаңа бір сенім құруға, жаңа қағидаларды орнықтыруға кіріскен. Бірақ олардың құрылысы қанша уақыт тұрды? — Ол көп ұзамай құлады; өйткені ол Құздың үстіне іргесі қаланбаған еді.

«Алғашқы шәкірттерге де адамдардың сөздеріне қарсы тұруға тура келмеді ме? Оларға жалған теорияларды тыңдауға да, содан кейін, барлығын орындап болған соң, нық тұрып: “Қаланған іргетастан басқа іргетасты ешкім де қалай алмайды”,— деуге тура келмеді ме?»

«Сондықтан біз сеніміміздің бастауын ақырына дейін мызғымас берік ұстануға тиіспіз. Осы халыққа Құдай мен Мәсіх тарапынан күдіретке толы сөздер жіберілді; оларды осы заман ақиқатының айқын нұрына, қадам сайын, дүниеден алып шықты. Еріндері киелі отпен жанастырылған Құдайдың қызметшілері бұл хабарды жариялады. Құдайлық сөз жария етілген ақиқаттың шынайылығына Өз мөрін басты». Review and Herald, March 3, 1904.

Еремияның «ежелгі жолдары» — «біздің ісіміздің басында қаланған негіздер». Ол ақиқаттар «Жартасқа» қаланған еді, ал миллериттер тарихында сол іргелі ақиқаттар 1842, 1843 және 1844 жылдары жарияланған «қазіргі ақиқат» хабары болды.

«Құдай менің айтқан сөздерімді қабылдауға сендерге жәрдем етсін. Сион қабырғаларында Құдайдың күзетшілері болып тұрғандар халыққа төнетін қауіп-қатерлерді алдын ала көре алатын адамдар болсын,—ақиқат пен адасуды, әділдік пен әділетсіздікті айыра білетін адамдар болсын.

«Ескерту келді: 1842, 1843 және 1844 жылдардағы хабар келгеннен бері біз соның үстінде құрып келе жатқан сенімнің іргетасын шайқалтатын ешнәрсенің енуіне жол берілмеуге тиіс. Мен осы хабарда болдым, содан бері Құдай бізге берген нұрға адал болып, дүниенің алдында тұрмын. Біз күн сайын Жаратқан Иені жалынды дұғамен іздеп, нұр сұраған кезде аяқтарымыз қойылған тұғырдан аяғымызды тайдыруды ойламаймыз. Құдай маған берген нұрдан мен бас тарта алады деп ойлайсыз ба? Ол Мәңгілік Жартас сияқты болуға тиіс. Ол маған берілген сәттен бастап мені жетелеп

келеді. Бауырластар мен әпке-сіңлілер, Құдай тірі, патшалық етеді және бүгін де әрекет етуде. Оның қолы доңғалақтың үстінде, әрі Өзінің алдын ала қамқорлығында Ол доңғалақты Өз еркіне сай бұрып отыр. Адамдар не істейтінін және не істемейтінін айтып, құжаттарға байланып қалмасын. Олар көктегі Тәңір Иеге байланып берілсін. Сонда көктің нұры жан ғибадатханасына сәуле түсірер, және біз Құдайдың құтқаруын көретін боламыз». Review and Herald, April 14, 1903.

«1842, 1843 және 1844 жылдары» жарияланған хабар — 1843 жылғы пионерлік кестеде бейнеленген хабар. 1842 жылдың мамыр айында 1843 жылғы үш жүз кесте басылып шықты. Эллен Уайт пен пионерлердің барлығы бұл кестенің Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы аянды жазып, оны кестелердің үстіне анық етіп түсір деген бұйрықтың орындалуы екеніне куәлік етті. Дәл сол тарихта үш жүз миллерит уағызшысы болды, әрі Жетінші күн адвентистерінің тарихшылары олардың барлығы 1843 жылғы кестені пайдаланғанын растайды.

Адамды кестеде бейнеленгендей, Римді «сенің халқыңның талаушылары» деп таныған ізашарлық айқындау қате деп мәлімдеуге не итермелеуі мүмкін? Біреуді сол мәлімдемені қабылдауға не итермелеуі мүмкін? Алайда, Рим «сенің халқыңның талаушылары» деген тіркеспен бейнеленген деп ізашарлық түсінікті қабылдаймыз деп мәлімдейтін, бірақ шын мәнінде сол түсінікті өздері қорғай алмайтын біздерді не итермелеп отыр?

Бірінші мақалада біз төмендегі үзіндіні келтірдік:

«Адамның зияткерлік жағынан қаншалықты ілгерілегені қандай болса да, ол бір сәтке де Киелі Жазбаларды неғұрлым зор жарық алу үшін мұқият әрі үздіксіз зерттеудің қажеті жоқ деп ойламасын. Халық ретінде біз әрқайсымыз жеке-жеке пайғамбарлықты зерттеушілер болуға шақырылды. Құдай бізге ұсынатын жарықтың қандай да бір сәулесін ажырата білуіміз үшін, біз ықыласпен сергек болуымыз керек». Testimonies, volume 5, 708.

Мен Құдай қазір «бізге» ұсынып отырған «жарық» мынау деп мәлімдеймін: біз Даниял он бірінші тарауының алғашқы он бес аятын жеке өзіміздің түсіну жауапкершілігімізге әлі толық оянған жоқпыз, сондай-ақ сол тараудың он үштен он беске дейінгі аяттары жүз қырық төрт мыңның түпкілікті тазартылуы мен мөрленуін жүзеге асыратын ақиқаттарды білдіретінін де түсінген жоқпыз. Егер дәл осы тарихтың өзіне ешқандай жат ілімдер енгізілмеген болса, бұл біздің сергек екеніміздің дәлелі болар еді. Бірақ осы дау-тартыс керісінше екенін дәлелдейді.

«Құдай халқының арасында дау-дамайдың да, толқудың да болмауы олардың дұрыс ілімді берік ұстап тұрғанының шешуші айғағы деп саналмауға тиіс. Олардың ақиқат пен адасуды айқын ажыратып отырмағанынан қауіптенуге негіз бар. Киелі Жазбаларды зерттеудің нәтижесінде ешқандай жаңа мәселелер көтерілмегенде, адамдарды өздерінде ақиқаттың бар екеніне көз жеткізу үшін Киелі кітапты өздері ізденіп зерттеуге жетелейтін пікір айырмашылығы туындамағанда, ежелгі замандардағыдай, қазір де көпшілігі дәстүрге жабысып, өздері неге табынып жүргенін білмей табынатын болады....»

«Құдай Өз халқын оятады; егер өзге амалдар нәтижесіз болса, олардың арасына жалған ілімдер енеді, сол арқылы олар електен өткізіліп, бидайдан сабан ажыратылады. Иеміз Өз сөзіне сенетіндердің бәрін ұйқыдан оянуға шақырады. Осы уақытқа сай келетін қымбат нұр келді. Бұл — дәл іргемізде тұрған қауіп-қатерлерді көрсететін Киелі кітап ақиқаты. Бұл нұр бізді Жазбаларды ынтамен зерттеуге және өзіміз ұстанып отырған ұстанымдарды барынша сындарлы түрде тексеруге жетелеуге тиіс. Құдай ақиқаттың барлық қырлары мен қағидаларының дұға және оразамен мұқият та табандылықпен зерттелуін қалайды. Сенушілер ақиқаттың не екенін құрайтын жорамалдар мен анық айқындалмаған түсініктерге сүйеніп тыным таппаулары тиіс. Олардың сенімі Құдай сөзіне берік негізделуге тиіс, сонда сынақ уақыты келгенде және олар өз сенімдері үшін жауап беру мақсатында кеңестердің алдына әкелінгенде, олар өздеріндегі үміттің себебін момындықпен және қорқынышпен айта алатын болады.

«Қозғандар, қозғандар, қозғандар. Біз дүниеге ұсынатын тақырыптар біз үшін тірі шындық болуы тиіс. Сенімнің негізгі қағидалары деп есептейтін ілімдерді қорғауда біз өзімізге ешқашан толықтай берік емес дәлелдерді қолдануға жол бермеуіміз маңызды». Testimonies, 5-том, 708.

Құдай халқын тонаушылар туралы осы қарастыруымызда әрі қарай ілгерілей отырып, біз Даниял 11-тараудың он төртінші аятына қатысты протестанттар мен миллериттер арасындағы даудың Америка Құрама Штаттары емес, Рим аянды орнықтырады дейтін жаңа әрі жеке түсіндірумен арадағы дауға дәлме-дәл ұқсас екенін көрсетеміз. «Ұлы тартыс» кітабы өткен тарихты айқындау үшін «ескі дүние» деген тіркесті қолданады деген ұстаным — «болжам мен анық емес ұғым» және ол «толықтай негізді емес дәлелдің» мысалы болып табылады.

Өз жорамалдарын қолдау үшін осы үзіндіні Миллериттердің «сенің халқыңның қарақшылары» ретінде Римді анықтауда қателескенін дәлелдеуге пайдаланғандар өздерінің мәсіхшілік міндеттерін орындап, өз мәлімдемелерін жария түрде кері қайтарып алуы тиіс, өйткені ол грамматикалық та, тарихи тұрғыдан да қорғалмайды. Ал осы даудың шетінде үнсіз отырғандар, сендер ақиқат сөзін дұрыс ажыратуға міндеттісіңдер, өйткені сендер адам ойының ілесушісі болуға емес, пайғамбарлықты зерттеуші жеке тұлға болуға шақырылдыңдар.

Адамдар Жазбаларды өздерінің құрдымға кетуі үшін бұрмалайды.

Иеміздің шыдамдылығын құтқарылу деп біліңдер; сүйікті бауырымыз Пауыл да өзіне берілген даналыққа сай сендерге осылай жазған. Ол барлық хаттарында да осы жайында айтып жазады; солардың ішінде түсінуге қиын кейбір нәрселер бар, оларды білімсіздер мен тұрақсыздар, өзге Жазбаларды да бұрмалайтындары сияқты, өздерінің құрдымға кетуі үшін бұрмалайды. Ендеше, сүйіктілерім, мұны алдын ала білгендіктен, заңсыздардың азғыруына еріп кетіп, өздеріңнің берік тұруларыңнан айырылып қалмауларың үшін сақ болыңдар. Қайта, Иеміз әрі Құтқарушымыз Иса Мәсіхтің рақымында және Оны тануда өсе беріңдер. Даңқ Оған қазір де, мәңгілікке де болсын. Аумин. 2 Петір 3:15–18.

Петір «жазбаларды өздерінің құруына қарай бұрмалайтындар» — «білімсіздер мен орнықсыздар» екенін айтады. Осы ақиқатқа сай, Уайт ханым бізге қайта-қайта өзіміз үшін зерттеу жүргізуді ескертеді. Егер біз пайғамбарлықты зерттеушілер болу жөніндегі өз жауапкершілігімізді орындамайтын болсақ, онда өз құруымызды өзіміз айқындап отырған боламыз.

Аянды орнықтыратындар — сенің халқыңның тонаушылары; ал Сүлеймен аян жоқ жерде халықтың құритынын айқындайды.

Аян жоқ жерде халық азады; ал заңды сақтайтын адам бақытты. Нақыл сөздер 29:18.

«Құрып кетудің» анықтамаларының бірі — жалаңаш етілу. Аян жөнінде қате түсінік бар жерде, ол аянды орнықтыратын рәміздің түсінілмегеніне немесе қате түсінілгеніне негізделеді. Сүлейменнің ескертуіндегі құрып кетушілердің қатарында болу — жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде Иенің аузынан құсырылып тасталатын Лаодикеялықтар арқылы бейнеленген жалаңаштықты иелену деген сөз. Ескі және жаңа дүние жөніндегі Уайт ханымның түсіндірмелерінің айқын мағынасын бұрмалап көрсететін, әрі аянды орнықтыратынның дәл Рим екенін білдіретін миллериттік анықтауды теріске шығаратын бір пікірді неге қабылдауымыз керек? Бұл анықтау тікелей 1843 жылғы кестеде бейнеленген, ол Адвентизмнің іргелі ақиқаттарын білдіреді, әрі ол — барлық киелі іргетас бейнелеулерінде көрсетілген Мәңгілік Жартас — Мәсіх.

«Бірақ Құдай сөзінен өзге іргетастың үстіне тұрғызылған әрбір құрылыс құлайды. Мәсіхтің күндеріндегі яһудилер сияқты, адамдық ойлар мен пікірлердің, адамның өзі ойлап тапқан формалар мен рәсімдердің іргетасының үстіне, немесе Мәсіхтің рақымынан тыс өз бетімен істей алатын қандай да бір істерге сүйеніп құрылысты тұрғызатын адам, өз мінезінің құрылымын жылжымалы құмның үстіне тұрғызып жатыр. Азғырудың қаһарлы дауылдары сол құмды іргетасты шайып кетіп, оның үйін уақыт жағалауларында қираған үйінді күйінде қалдырады.»

“Сондықтан Жаратушы Ие мынаны айтады, ... Сондай-ақ сотты өлшеуіш сызыққа, ал әділдікті тік өлшеуішке қоямын; бұршақ өтіріктің панасын сыпырып кетеді, ал сулар жасырынатын орынды басып қалады”. Ишая 28:16, 17.

«Бірақ бүгін рақым күнәкарға жалбарынады. “Өз тіршілігіммен ант етемін, — дейді Жаратушы Ие, — зұлымның өлгеніне Мен қуанбаймын; қайта, зұлым өз жолынан қайтып, тірі болғанын қалаймын: теріс жолдарыңнан қайтыңдар, қайтыңдар; неге өлесіңдер?”» Езекиел 33:11. Бүгін тәубеге келмегендерге сөйлеп тұрған дауыс — Өз сүйіспеншілігінің қаласына қарап, жүрегі азапқа толып, былай деп зарлағанның дауысы: «Уа, Иерусалим, Иерусалим! Пайғамбарларды өлтіріп, өзіне жіберілгендерді таспен атқылайтын қала! Балапандарын қанатының астына жинаған тауықтай, Мен сенің балаларыңды қаншама рет жинамақ болдым, бірақ сендер қаламадыңдар! Міне, үйлерің қаңырап бос қалады». Лұқа 13:34, 35, R.V. Иерусалимнен Иса Өз рақымын қабылдамай, оны менсінбей тастаған дүниенің рәмізін көрді. Уа, қасарысқан жүрек, Ол сен үшін жылады! Исаның көз жасы тауда төгілген кезде де, Иерусалим әлі де тәубеге келіп, өз жазасынан құтыла алар еді. Аспан Сыйы оның қабылдауын әлі де аз уақыт күтіп тұрды.

Сол сияқты, уа, жүрек, Мәсіх саған әлі де сүйіспеншілік үнімен былай дейді: «Міне, Мен есік алдында тұрып, қағып тұрмын; кімде-кім Менің даусымды естіп, есікті ашса, соған кіріп, онымен бірге ас ішемін, ол да Менімен бірге ас ішеді». «Міне, қазір — қолайлы уақыт; міне, қазір — құтқарылу күні». Аян 3:20; 2 Қорынттықтарға 6:2.

«Үміттеріңді өздеріңе артып отырған сендер құмның үстіне құрылыс салып жатырсыңдар. Бірақ төнгелі тұрған күйреуден құтылу үшін әлі де кеш емес. Дауыл бұрқ ете түспей тұрып, берік іргетасқа қашыңдар. “Құдай Ие былай дейді: Міне, Мен Сионға іргетас үшін бір тасты, сыналған тасты, қымбат бағалы бұрыштық тасты, берік іргетасты қалап отырмын; кім Оған сенсе, абыржымайды”. “Маған бет бұрыңдар, жердің барлық киырлары, сонда құтқарыласыңдар; өйткені Мен — Құдаймын, және Менен өзге ешкім жоқ”. “Қорықпа, өйткені Мен сенімен біргемін; зәрең ұшпасын, өйткені Мен сенің Құдайыңмын; Мен саған күш беремін; иә, Мен саған жәрдем беремін; иә, Мен әділдігімнің оң қолымен сені сүйемін”. “Сендер мәңгілікке масқара да болмайсыңдар, абыройсыз да қалмайсыңдар”. Ишая 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17». “Thoughts from the Mount of Blessing”, 150–152.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.